

**Падането на в.
Каймакчаланъ—
30 септемврий
Скици № №
50 и 51**

На 28 септемврий командуваниятъ III сръбска армия даде заповѣдь: Дринската дивизия на 29 да атакува и завладѣе Каймакчаланъ; Дунавската дивизия да притисне силно предъ фронта си противника, за да облекчи действията на Дринската дивизия. Атаката бѣ отмѣнена за 30 септемврий.

За атаката на Каймакчаланъ Дринската дивизия бѣ усилена съ 7-и полкъ, части отъ 8-и полкъ, Доброволческия отредъ (1200 човѣка) и съ артилерия. Къмъ 30 септемврий тя имаше съставъ: 4-и, 5-и, 6-и, 7-и и 17-и полкове, части отъ 8-и полкъ, Доброволчески отредъ и 55 орждия отъ разенъ калибъръ (планински, полски, 120 мм. гаубици и 105 мм. и 120 мм. французки далекобойни тежки орждия), окопни орждия, много минохвъргачки отъ разенъ калибъръ и 64 картечници.

На 29 септемврий въ 15:20 часа командирътъ на Дринската дивизия даде заповѣдь на 30 да се атакува Каймакчаланъ. Споредъ заповѣдта дивизията атакува въ две колони и резервъ: а) дѣсна $7\frac{1}{4}$ баталиона, съ планинска артилерия, минохвъргачки и картечници; б) лѣва — $5\frac{3}{4}$ баталиона съ планинска артилерия, минохвъргачки и картечници; в) дивизионенъ резервъ — 4-и и 17-и полкове, разположени задъ центъра и лѣвата колони; дивизионната артилерия, разположена въ три групи на гребена Низидагъ — Метеризъ тепеси — Шопа, трѣбваше да открие огънь въ 5 часа и да подготви атаката.

**Боятъ на дѣсния
участъкъ**

Презъ цѣлата нощъ срещу 30 огънятъ на неприятеля отъ разнитѣ видове оржия не прекжсна. Въ 5 часа многобройната му и мощна артилерия откри силенъ огънь по цѣлата позиция на бригадата, който къмъ 8 часа по в. Борисъ, Острата и Полска чуки достигна своята кулминационна точка. Започнаха усилена стрелба по в. Борисъ и неговитѣ минохвъргачки. Окопитѣ на в. Борисъ, възстановени донѣкжде въ последнитѣ дни, бѣха съвършено сринати, картечницитѣ разрушени, по-голѣмата частъ отъ храбритѣ защитници излѣзли отъ строя — убити и ранени. Грохотътъ на разнокалибрени орждия и минохвъргачки, зловециятъ припѣвъ на многобройнитѣ му картечници превърнаха цѣлата позиция на единъ хаосъ, въ който отдѣлнитѣ трѣсъци се сливаха въ единъ невъобразимъ адски тътнежъ. Едно непрекжснато буботене разлюлтѣ плещитѣ на великана Каймакчаланъ. Това бѣ последната дума на съвременната огнева техника. За всички стана ясно, че врагътъ подготвя решителна атака.

Барабаниятъ артилерийски и миненъ огънь разкжсваше нервитѣ на храбритѣ защитници и дробѣше тѣлата имъ. Съвършено разрушенитѣ наши окопи и ходове за съобщение не представяваха вече никакви прикрития. Защитницитѣ на групи, на групи се вдигаха отъ едно мѣсто, гдето е паднала фугасна граната или мина и се измѣстваха ту влѣво, ту вдѣсно, гдето пакъ попадаха подъ мина или фугасна граната. Труповѣтъ на убититѣ герои бѣха затрупали останалитѣ тукъ-тамъ здрави окопи. А множество трупове, разхвърлени по цѣлата позиция, неволно при-